

Minne (links) en Milou

Jong en vrijwilliger

Soms wordt gezegd dat jongeren niet meer te porren zijn voor vrijwilligerswerk. Het tegendeel bewijzen Milou Lemmer en Minne Prust, beide 17 jaar, uit Oosterhout, een dorpje bij Nijmegen. Elke zomer steken zij de handen uit de mouwen op een zomerkamp in Nationaal Park de Hoge Veluwe.

— Pieter Joop (redactie)

> Wat houdt het vrijwilligerswerk in?

Milou: “Het vrijwilligerswerk wat wij gedaan hebben wordt in de zomervakantie georganiseerd door de Vereniging van Vrienden van de Hoge Veluwe. Het zomerkamp wordt vier weken per jaar georganiseerd door vrijwilligers en iedereen die wil kan meedoen. Je werkt van 8.30 tot 15.00 uur, van maandag tot vrijdag en kunt kiezen hoeveel weken je wilt komen. 's Avonds zijn er activiteiten met de groep, van wandelen tot samen pannenkoeken bakken. Een deel van de camping bij Hoenderloo staat tot de beschikking van de vrijwilligers.”

Minne: “De Hoge Veluwe is bekend om zijn zandverstuivingen en heidevelden. Doordat dennen zich snel verspreiden, groeien de zandverstuivingen en open plekken dicht. We halen de dennen aan de rand van de open plekken weg zodat de open plekken ook open blijven en niet alles dicht groeit. Dat is nodig omdat het park dan over een aantal jaar alleen nog uit loof- en dennenbos zou bestaan. Om voor wat variatie te zorgen krijgen we ook opdrachten om bijvoorbeeld drinkvijvers voor het wild schoon te maken of vogelobservatiehutten schoon te maken. Op de woensdagochtend hel-

pen we de vaste groep vrijwilligers in de tuinen van jachthuis St Hubertus.”

Hoe zijn jullie erin gerold?

Minne: “De eerste keer dat ik meedeed aan het zomerkamp, was samen met mijn ouders en mijn broer. Mijn moeder kwam met het idee en heeft ons met z'n allen opgegeven. Ik vond dat toen zo gezellig dat ik het wel nog een keer wilde doen en dan graag zonder ouders. Twee jaar later was ik oud genoeg en heb ik aan Milou gevraagd of die met mij mee wilde naar het zomerkamp.”

Milou: “Ik had nog nooit van het zomerkamp gehoord en sowieso nog nooit vrijwilligerswerk gedaan, maar toen Minne vroeg of ik mee wilde, leek het me erg leuk. Wij hebben ons toen samen ingeschreven voor één week. We hebben ons zo geamuseerd dat we al direct besloten het jaar erna weer te gaan.”

Hoe dachten jullie dat het zou zijn toen jullie eraan begonnen? En hoe was het achteraf?

Milou: “Ik wist niet zo goed wat ik kon verwachten, aangezien ik nog nooit zoiets gedaan had, maar ik had verwacht dat het redelijk individueel zou zijn. Dat bleek totaal niet zo te zijn; omdat je met een groep werkt, samen op de camping staat en activiteiten hebt, leer je iedereen snel kennen en wordt het echt een groep. Ook wist ik niet of ik werk of vakantie

moest verwachten, maar het bleek dat dat te combineren was. Je werkt, maar het geeft veel voldoening en ook ontspanning.”

Minne: “Toen ik er voor het eerst van hoorde was ik aan de ene kant nieuwsgierig naar wat dat dennen scheren dan allemaal inhield maar ik wist ook helemaal niet hoe het daar zou zijn. Of er andere kinderen waren, of de andere mensen wel aardig waren en of ik niet te hard moest werken. Dat viel achteraf allemaal heel erg mee. De volwassenen waren heel aardig en er waren ook meer kinderen op het kamp. Wat ik heel fijn vond was dat er weinig werkdruk was, als je even moe was of niet zo veel zin had, zei niemand er iets van als je even ging zitten. Ook de tweede en de derde keer is het weer afwachten wat voor mensen er komen maar het is elk jaar weer hartstikke gezellig.”

Wat voor mensen doen dit werk, hebben zij iets gemeenschappelijk?

Minne: “Ik vond het verrassend om te zien hoeveel verschillende soorten mensen zich hadden aangemeld voor het zomerkamp. Er was veel verschil in leeftijden, van kind tot oud. Ook de interesses verschilden, maar de motieven voor het meedoen aan het zomerkamp hadden we eigenlijk allemaal wel gemeen. Namelijk zorgen voor de omgeving en het fijn vinden om te werken in de natuur.”

Milou: “Ja, daar ben ik het mee eens. Maar wat ik het mooiste vind, is dat al die mensen als ze samen werken, allemaal met elkaar overweg kunnen. Iedereen wordt geaccepteerd en betrokken in de groep, hoe verschillend de mensen ook zijn.”

Hebben jullie persoonlijke voordelen gehad van het vrijwilligerswerk? Zo ja, welke?

Milou: “Ja, absoluut. Ik heb geleerd met mensen om te gaan waarmee ik normaal niet zo gauw in contact zou komen en ook wat het is om in de vakantie vrijwilligerswerk te doen wat niet in je eigen belang is. En natuurlijk het buiten werken, in de natuur, dat is gewoon heerlijk.”

Minne: “Ik heb geleerd dat ook al zijn mensen heel erg verschillend en zou je ze op het eerste gezicht niet zo snel aanspreken, je hebt meer gemeen dan je denkt. Met een gemeenschappelijke interesse kun je al heel leuke gesprekken hebben en ik heb daar ook veel plezier van gehad. Ik vind het ook fijn om iets te doen met de dag en vrijwilligerswerk is daar het heel geschikt voor, zeker omdat je ook nog iets betekent voor de natuur.”

Wat is jullie idee over hoe natuur en landschap er over 20 jaar uit zullen zien?

Milou: “Voor het huidige kabinet is natuur misschien niet zo belangrijk en sommige mensen vinden bebouwing en industrie misschien belangrijker dan natuur, maar er zullen altijd mensen zijn die van natuur houden en zich ervoor in willen zetten. Bovendien hebben mensen natuur nodig, uit onderzoek is gebleken dat je gelukkiger bent op het platteland dan in de stad, je kunt niet alles volbouwen. Er zal waarschijnlijk minder natuur zijn dan nu en dat is erg jammer, maar het zal ook altijd aan de natuur gedacht worden.”

Minne: “Voor de meeste mensen wordt de natuur steeds minder belangrijk. Economie en infrastructuur staan op nummer een in deze

maatschappij. Ik denk dat dat voorlopig nog wel zo zal blijven, maar dat op een gegeven moment de mensen toch wel gaan realiseren hoe belangrijk de natuur eigenlijk is. De komende paar jaar zal de hoeveelheid ongerepte natuur nog afnemen maar ik denk dat het op een gegeven moment op het zelfde niveau zal blijven of zelfs weer zal toenemen.”

Zijn er dan nog steeds mensen die vrijwilligerswerk willen doen?

Milou: “Er wordt wel eens gedacht dat de jongere generaties niet bereid zijn zich vrijwillig in te zetten, maar dat denk ik niet. De groep vrijwilligers binnen oudere generaties is ook niet zo groot, de groep binnen jongere generaties zal dat ook niet zijn, maar ze zullen er echt zijn. Op het zomerkamp waren twee jongens, de een 15, de ander net 16, die het zomerkamp als maatschappelijke stage deden, eigenlijk vooral omdat ze iets moesten doen. Maar aan het eind van de week vonden ze het super en ik weet zeker dat ze vaker zullen komen. Hetzelfde geldt voor Minne en mij. Het ligt dus niet aan generatie denk ik.”

Minne: “Ik denk dat er altijd wel mensen zullen blijven die vrijwilligerswerk willen doen. Het is een goede en fijne bezigheid. Misschien niet voor deze generatie nu, maar wij worden ook weer ouder. Later heeft deze generatie waarschijnlijk meer respect voor de natuur en omgeving en ook meer tijd om vrijwilligerswerk te doen. Of het nu werken in de natuur is of ergens anders.”<

